

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 2T/62/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010352
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1613010352.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudca JUDr. Ľubomír Hudák, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.09.2014 v Malackách rozhodol

r o z h o d o l :

t a k t o :

Obžalovaní:

T. B., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom S.
R. č. XXX/XXX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia
slobody Hrnčiarovce nad Parnou,

F. F., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom S., M. U. č. XXX/XX,

s ú v i n n í, ž e

1) obž. T. B.:

Dňa 01.05.2010 asi o 20.45 hod. vo vlaku Os 2033 s pravidelným odchodom z Kútov o 20.12 hod. smerom do Bratislavy, v úseku žst Plavecký Štvrtok - Zohor fyzicky napadol spolu s ďalšími osobami údermi poškodeného Y. B., pričom následne vzal poškodenému cestovný vak, ktorý mal poškodený pri sebe, jeho obsah vysypal a odcudzil mobilný telefón Nokia so SIM kartou, tel. číslo XXXX XXX XXX, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške 131,- Eur.

2) obž. F. F.:

Dňa 01.05.2010 asi o 20.45 hod. vo vlaku Os 2033 s pravidelným odchodom z Kútov o 20.12 hod. smerom do Bratislavy, v úseku žst Plavecký Štvrtok - Zohor spolu s ďalšími osobami fyzicky napadol poškodeného Y. B., pričom, keď obž. T. B. odcudzil následne poškodenému cestovný vak a jeho obsah vysypal na podlahu vagóna, odcudzil z obsahu cestovného vaku jeden ks prehrávač diskman ku škode poškodeného Y. B..

t e d a

obž. T. B. v bode 1):

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

obž. F. F. v bode 2):

fyzicky sa na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,
prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

č í m s p á c h a l i

obž. T. B. v bode 1):

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

obž. F. F. v bode 2):

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v súbehu s prečinom
krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j ú :

Obž. T. B.:

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu
odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obž. F. F.:

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k
súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu
odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň sa z r u š u j e vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/148/2011 z
20.10.2011 a trestný rozkaz Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/193/2011 z 02.01.2012, ako aj všetky
ďalšie rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili
podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený Y. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., N. H. XX, s nárokom na
náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných T. B. a F. F., vypočul
Y. B., C. F. a Q. K., prečítal listinné dôkazy, najmä zápisnicu o rekognícii, úradné záznamy, správy o
povesti a odpisy registra trestov. Na hlavnom pojednávaní bol taktiež oboznámený obsah trestných
spisov Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/193/2011 vrátane trestného rozkazu z 02.01.2012 a spis
toho istého súdu, sp. zn. 3T/148/2011, vrátane rozsudku z 20.10.2011. Na podklade takto vykonaného
dokazovania zistil súd skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný T. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 01.05.2010 cestoval spolu s priateľmi vlakom
z Malaciek do Zohoru, pričom vo vagóne sedel aj neznámy mladík, ktorého fyzicky napadli najprv Q. a

potom sa k bitke pridali Q. a F.. Počas útoku na poškodeného využil situáciu a odcudzil mu cestovný vak, ktorý mal poškodený pri sebe. Keď to F. zbadal, dobehol za ním do uličky, spolu batoh prehľadali a veci v ňom nachádzajúce sa si rozdelili tak, že on si ponechal mobilný telefón a F. si zobral prehrávač, tzv. diskman.

Obžalovaný F. F. sa čiastočne k spáchaniu činu priznal, pričom uviedol, že pri ceste vlakom z Malaciek do Zohoru si spolu s partiou všimli mladíka, cestujúceho v tom istom vagóne. V podstate bez príčiny tohto cestujúceho napadli tým spôsobom, že najprv ho fackali a potom do neho kopali. K bitke sa pripojil aj obž. B., takže nakoniec ho bili všetci štyria. Na ďalší priebeh skutku si už nevedel presne spomenúť, pripustil však, že cestovný vak vzal poškodenému B. a pri vystupovaní z vlaku mu B. dal z obsahu cestovného vaku jeden prehrávač zv. diskman.

Súd ako svedkov predvolal v predmetnej veci už právoplatne odsúdených L. Q. a T. Q., ktorí však po poučení využili svoje procesné právo a odmietli vypovedať.

Svedok C. F., priateľ obžalovaných uviedol, že spoločne cestovali vlakom do Zohoru, keď všetci štyria začali provokovať neznámeho mladíka vo vagóne. Keď videl, že sa schyľuje k výtržnosti, prešiel do ďalšieho vagóna, kde si zdriemol. Až pri vystupovaní z vlaku v Zohore sa mu B. priznal, že fackoval poškodeného a zobral mu telefón.

Svedok - poškodený Y. B. opísal situáciu tým spôsobom, že sediac na sedadle počúval z prehrávača hudbu, keď zrazu dostal úder do zadnej časti hlavy od neznámeho muža. Potom prišiel ďalší muž, ktorý ho udrel do tváre a následne prišli ďalší dvaja, takže celkove ho bili štyria útočníci. Vzápätí mu títo muži vytrhli a zobrali diskman, mobilný telefón a cestovný vak, ktorý mal pri sebe. Jeden z útočníkov ho vyzval, aby im dal peniaze, tak vytiahol z vrečka peňaženku s obsahom drobné mince a túto mu odovzdal. Nevie identifikovať, ktorý z páchatelov mu zobral diskman, ktorý telefón, vak resp. peňaženku. Na hlavnom pojednávaní však opoznal obž. B. a taktiež obž. F. ako útočníkov, ale nevedel presne identifikovať, ktorý z nich mu aké veci zobral.

Napokon k veci vypovedala svedkyňa Q. K., ktorá cestovala v tom istom vagóne ako obžalovaní a poškodený. Videla, ako štyria neznámi mladíci napadli poškodeného. Keďže počúvala hudbu, hluk nevnímala, ale zaregistrovala, že títo mladíci sácali, strkali a udierali poškodeného. Keď v stanici Zohor útočníci vystúpili, oslovila poškodeného, ktorý jej povedal, že ho napadli bez príčiny, zobrali mu telefón, batoh a zrejme aj prehrávač.

Zo zápisnice o rekognícii (č. I. 100 - 102) vyplýva, že poškodený Y. B. opoznal obž. T. B. ako osobu, ktorá ho lúpežne prepadla počas cesty vlakom do Bratislavy.

Z pripojených spisov Okresného súdu Malacky súd zistil, že obž. F. F. bol rozsudkom z 20.10.2011, sp. zn. 3T/148/2011 uznaný vinným prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a odsúdený k trestu odňatia slobody 4 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Vo veci toho istého súdu, sp. zn. 3T/193/2011, bol obž. F. F. trestným rozkazom z 02.01.2012 odsúdený opätovne pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné k súhrnnému trestu odňatia slobody 5 mesiacov a zaradený na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade vyššie citovaných dôkazov dospel súd k jednoznačnému záveru, že skutky sa stali tak, ako je uvedené v bodoch 1) a 2) výrokovvej časti tohto rozsudku a ich páchatelmi sú obžalovaní T. B. (bod 1) a F. F. (bod 2).

Pokiaľ ide o obžalovaného T. B., svoju obhajobu založil na tvrdení, že on poškodeného fyzicky nenapadol. Jeho úmyslom bolo len odcudziť mu cestovný vak, čo sa mu aj podarilo, keďže ostatní spolupáchatelia zatiaľ poškodeného pacifikovali bitkou.

Je potrebné uviesť, že obhajoba obžalovaného je len čiastočne pravdivá. Obž. F. k účasti obž. B. uviedol, že poškodeného fyzicky napadol aj obž. B.. Túto skutočnosť potvrdil aj svedok Y. B., ktorý B. a tiež F. opoznal ako páchatelov, ktorí ho napadli. Napokon sám B. sa pri vystupovaní z vlaku priznal svedkovi C. F., že fackoval poškodeného a zobral mu mobilný telefón.

Podľa názoru súdu je konanie obž. B. priam učebnicovým príkladom trestného činu lúpeže. Obžalovaný mal úmysel zmocniť sa cudzej veci, čo definoval slovami, že mal záujem o cestovný vak poškodeného, ktorý mal tento pri sebe. Hoci použitie násillia voči poškodenému popieral, bol usvedčený jednak spoluobžalovanými a taktiež svedeckými výpoveďami. Teda obžalovaný najprv pojal úmysel odcudziť cestovný vak. Následne použil voči poškodenému násillie a v tretej fáze svojho konania zámer realizoval odcudzením cestovného vaku. Tým naplnil všetky vývinové štádiá zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pričom z hľadiska zavinenia konal v priamom úmysle.

O niečo odlišnejšia bola dôkazná situácia vo vzťahu k obž. F. F.. Tento obžalovaný bol okresným prokurátorom pôvodne žalovaný zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, k § 188 ods. 1 Tr. zák. Vykonalé dôkazy však túto právnu kvalifikáciu nepotvrdili, keďže konanie obž. F. malo čiastočne iné charakteristiky, ako konanie obž. B..

Obžalovaný F. priznal, že spolu s ostatnými páchatelmi fyzicky napadol poškodeného, ktorého fackovali a potom aj kopali. Pripustil, že prehrávač zn. diskman mu dal spoluobžalovaný B. z obsahu cestovného vaku. Priznanie obž. F., že použil násillie bolo overené výpoveďou poškodeného Y. B., ktorý ho opoznal ako útočníka. Následne dej pokračoval tým spôsobom, že obž. B. schytil cestovný vak poškodeného a utekal s ním do uličky vagóna. Za B. hneď dobehol F., spoločne cestovný vak prehľadali a nájdené veci si rozdelili tak, že obž. B. si ponechal mobilný telefón a obž. F. prehrávač zv. diskman (viď výpoveď obž. B.).

Hoci obžalovaný F. sa svojim priznaním snažil ľahať skutky po línii výtržníctvo - podieľníctvo (diskman mu mal B. odovzdať až pri vystupovaní z vlaku ako výťažok z obsahu cestovného vaku), súd dospel k záveru, že okolnostiam prípadu a stavu veci zodpovedá línia výtržníctvo - krádež, ktorá má mimochodom miernejšiu trestnú sadzbu ako podieľníctvo.

Súd preto vo vzťahu k obž. F. upravil skutok, pôvodne kvalifikovaný ako zločin lúpeže tým spôsobom, že posúdil konanie obžalovaného, ktorý fyzicky napadol poškodeného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (železničný osobný vagón je miesto verejnosti prístupné) a odcudzenie prehrávača zv. diskman ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Súd sa teda postavil na stanovisko, že prehrávač obžalovaný nepreviedol na seba od obž. B., ale ho odcudzil priamo sám o svojej vôli z cestovného vaku.

Na prekážku takejto úprave skutku nebránila ani teória totožnosti skutku, keďže pôvodne žalovaná lúpež obsahuje v sebe jednak prvok násillia a jednak prvok zmocnenia sa (odcudzenia) veci. Pritom postačuje, ak je zachovaná totožnosť následku.

Z osobných dokladov obž. T. B. súd zistil, že v čase činu bol nezamestnaný, v mieste bydliska nemá negatívnu povesť, doposiaľ bol 8 - krát súdne trestaný, aj v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody pre majetkovú trestnú činnosť.

Obž. F. F. bol naposledy zamestnaný ako žeriavnik, v mieste bydliska požíva dobrú povesť. V odpise registra trestov má zaznamenané 3 odsúdenia, všetky pre prečin krádeže.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere vychádzal súd zo zásad uvedených v ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., pričom zohľadnil osoby obžalovaných, ich pomery, spôsob spáchania činu, mieru zavinenia, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ako aj možnosti ich nápravy.

Obž. T. B. napriek svojmu veku (ročník 1991) bol už pred spáchaním teraz posudzovaného trestného činu odsúdený 24.02.2010 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. k podmienenému trestu odňatia slobody. Vzhľadom na ust. § 37 písm. m) Tr. zák. súd na toto odsúdenie neprihliadol. Na druhej strane obžalovanému ani nič nepoľahčovalo. Súd preto prihliadnuc na osobu obžalovaného, jeho kriminálnu kariéru, mladý vek, ale najmä na potrebnosť nápravy uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky. Obžalovaný bol doposiaľ trestaný takmer výlučne pre trestný čin krádeže, čo signalizuje jeho neodolateľnú náklonnosť páchať majetkovú trestnú činnosť. Bezpodmienečný výkon trestu mu môže pomôcť zbaviť sa tohto osobnostného nasmerovania.

Keďže boli splnené zákonné podmienky bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

Obžalovaný F. F. sa v podstate priznal k spáchaniu trestných činov, dokonca svojím priznaním smeroval k ťažšiemu trestnému činu. Aj tento obžalovaný má už skúsenosti s trestným zákonom, avšak v čase spáchania činov (01.05.2010) ešte trestaný nebol. Súd mu priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., ale na druhej strane aj okolnosť priťažujúcu podľa § 37 písm. h) Tr. zák.

Teraz posudzované trestné činy spáchal obžalovaný skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Inak povedané, prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného (v tom aj úhrnného) trestu odňatia slobody. Keďže predchádzajúcimi odsúdeniami boli obžalovanému uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, nemohol mať trest súhrnný inú povahu, len ako trest odňatia slobody nepodmienečne.

Z týchto dôvodov bol obž. F. F. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. boli zároveň zrušené vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/148/2011 z 20.10.2011 a trestný rozkaz toho istého súdu, sp. zn. 3T/193/2011 z 02.01.2012.

U obžalovaného F. boli taktiež splnené zákonné podmienky uvedené v ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., a preto bol na výkon trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodený Y. B. sa síce riadne a včas pripojil s nárokom na náhradu škody k trestnému stíhaniu (č. I. 68), avšak svoj nárok riadne nevydokladoval. Z týchto dôvodov ho súd s jeho nárokom odkázal podľa § 288 ods. 1 Tr. por. na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní
odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom podpísaného súdu.